

RECHTSPRAAK

Leeftijdsonderscheid is sociaal plan. Aftopping voor de ene leeftijdsgroep tot pensioenleeftijd van 62 jaar en voor de andere leeftijdsgroep tot 65 jaar. De Hoge Raad vernietigt de uitspraak waarin het hof oordeelde dat de verschillende maximeringsleeftijd van 62 jaar en 65 jaar objectief gerechtvaardigd was.

Werknemers zijn in 2014 na een reorganisatie bij NXP boventallig verklaard. In het sociaal plan stond een aftopping van de ontslagvergoeding. Uitgangspunt van de maximeringsregeling is dat alle werknemers geboren in 1950-1952 op 62-jarige leeftijd met pensioen zouden zijn gegaan. De werknemers betoogden dat zij tot hun 65e zouden hebben doorgewerkt. Pensionering op 62-jarige leeftijd zou leiden tot een inkomensdaling tot 40-60 procent van het laatstgenoemde salaris. Zij stelden aanzienlijk slechter af te zijn dan hun collega's die na 1952 zijn geboren. Voor die groep wordt in de maximeringsregeling uitgegaan van salarisderiving tot de voor hen geldende pensioenleeftijd van 65 jaar. Sociale partners hebben de redelijkerwijs te verwachten pensioenleeftijd voor de verschillende leeftijdsgroepen in het sociaal plan zelf ingevuld. Het hof kon het betoog van de oudere werknemers niet passeren op de enkele grond dat bij collectieve regelingen zoals een sociaal plan in het algemeen niet kan worden geëist dat elk geval afzonderlijk wordt onderzocht om te bepalen wat het best aan de specifieke behoefte van elke werknemer beantwoordt. De Hoge Raad vernietigt het arrest en verwijst de zaak naar het Hof Den Bosch.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19 april 2019

ECLI: [ECLI:NL:HR:2019:647](#)

Roepnaam: NXP

Zaaknummer: 18/00457

Rechters: E.J. Numann, A.H.T. Heisterkamp, T.H. Tanja-van den Broek, C.H. Sieburgh, H.M. Wattendorf, M.V. Polak

Advocaten: H.J.W. Alt, S.F. Sagel

Wetsartikelen: 7 WGBL

Trefwoorden: aftopping, sociaal plan, leeftijdsdiscriminatie

Categorie: Gelijke behandeling

RECHTSPRAAK

Uitgezonden militair verzoekt om toekenning arbeidsongeschiktheidspensioen. Afwijzing verzoek. Deskundigen kunnen niet vaststellen of op peildatum arbeidsongeschiktheid is terug te voeren op dienstverband. Afwijzing verzoek militair invaliditeitspensioen bevestigd.

Appellant is van 1996 tot 1997 uitgezonden geweest naar Bosnië. In 2001 is hij op eigen verzoek ontslagen. In april 2013 verzoekt appellant om een militair invaliditeitspensioen. Dat wordt afgewezen vanwege een psychiatrisch rapport waaruit blijkt dat appellant leidt aan een psychische aandoening. In hoger beroep wordt er een nieuw onderzoek gedaan. De Raad oordeelt dat het nieuwe rapport blijkt geeft van een zorgvuldig onderzoek en dat het consistent is. De deskundigen kunnen niet vaststellen of er op de peildatum sprake was van PTSS die terug te voeren is op de uitzending naar Bosnië; de PTSS heeft zich wel ergens in de omliggende periode ontwikkeld. Onvoldoende grondslag om uit te gaan van invaliditeit met dienstverband.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 14 maart 2019

ECLI: [ECLI:NL:CRVB:2019:1082](#)

Zaaknummer: 15/5649 MPW

Rechters: B.J. van de Griend, C.H. Bangma, H. Benek

Advocaten: W.R.C. Adang

Trefwoorden: arbeidsongeschiktheidspensioen, deskundigenonderzoek

Categorie: Uitleg

RECHTSPRAAK

Afwijzing verzoek militair om arbeidsongeschiktheidspensioen. Geen causaal verband tussen uitoefening van de militaire dienst en de gezondheidsklachten volgens medisch rapport. Militair heeft niet bewezen dat arbeidsongeschiktheid is veroorzaakt door militaire dienst. Geen militair arbeidsongeschiktheidspensioen.

Appellant was van 1971 tot 1985 werkzaam bij de Koninklijke Marine. In 1984 kreeg appellant een militair geneeskundig onderzoek. De uitkomst was dat hij leed aan een aandoening van het afweersysteem. In juni 2014 heeft appellant verzocht om een invaliditeitspensioen. Dat is afgewezen. Volgens het medische rapport is er geen sprake van invaliditeit door dienstverband. De Raad oordeelt dat het aan de staatssecretaris is om naar aanleiding van een aanvraag een medisch onderzoek te laten doen. Het is aan appellant om de uitkomsten hiervan in twijfel te trekken. Onvoldoende onderbouwd is of de gezondheidsklachten van appellant in verbinding staan met de uitoefening van de militaire dienst. Appellant heeft geen recht op een militair invaliditeitspensioen.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 4 april 2019

ECLI: [ECLI:NL:CRVB:2019:1214](#)

Zaaknummer: 17/7852 MPW

Rechters: B.J. van de Griend, A. Beuker-Tilstra, C.H. Bangma

Advocaten: W.B. Knook, R.M.W.H. Bedaux, H.A.L. Knoben

Trefwoorden: arbeidsongeschiktheidspensioen, bewijslastverdeling, militair

Categorie: Uitleg

RECHTSPRAAK

Aftopping ontslagvergoeding in sociaal plan voor oudere werknemers geboren tussen 1950 en 1953. Andere aftopping voor werknemers geboren in of na 1953. Geen leeftijdsdiscriminatie.

Appellanten zijn in 2014 na een reorganisatie van NXP boventallig verklaard. Op deze reorganisatie was het Sociaal Plan van toepassing. Bij NXP gold een vroegpensioenregeling. Na introductie van de wet VPL is een compensatieregeling ingevoerd die bestond uit een voorwaardelijk extra pensioen. Voor werknemers geboren in de jaren 1950, 1951 en 1952 hield dit een onvoorwaardelijk recht in op het extra pensioen. Voor werknemers geboren in 1953 en later was dit een voorwaardelijk recht dat gebaseerd was op de oude lagere regeling. Twee appellanten hebben bij ontslag twee maandsalarissen gekregen. De overige drie niet omdat zij op 1 april al 62 jaar oud waren. Appellanten zijn van mening dat dit verboden leeftijdsonderscheid is. Het hof oordeelt dat het leeftijdsonderscheid objectief gerechtvaardigd is. Het hof overweegt dat de maximeringsregeling ten doel heeft een vergoeding te bieden tot de redelijkerwijs te verwachten pensioendatum. Het is de bedoeling van de regeling om collectief invulling te geven aan dat begrip om te voorkomen dat dit per individueel geval besproken zou moeten worden. Er kan niet worden verwacht dat er in elke individuele situatie een inschatting wordt gemaakt. Ook is het hof van mening dat er geen onbillijke situatie voor de werknemers die geboren zijn in 1950 – 1952 ontstaat, zij hebben dit onvoldoende kunnen onderbouwen. Het hof verwierpt de stelling dat de aftopping op grond van goed werkgeverschap of onaanvaardbaarheid buiten toepassing moet blijven. De vorderingen van appellanten worden afgewezen.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 31 oktober 2017

ECLI: [ECLI:NL:GHARL:2017:9571](#)

Roepnaam: NXP

Zaaknummer: 200.183.190

Rechters: A.E.F. Hillen, A.A. van Rossum, C. Hoogland

Advocaten: R.A. Severijn, E.J. Henrichs

Wetsartikelen: 200.183.190

Trefwoorden: aftopping ontslagvergoeding sociaal plan, leeftijdsdiscriminatie

Categorie: Gelijke behandeling

RECHTSPRAAK

Echtscheiding. Hof deelt het Brits staatspensioen toe aan de man. Geen verevening.

Man en vrouw zijn gehuwd in 1996. Echtscheiding is ingeschreven in de registers in 2016. Iers recht is van toepassing. Vermogensverdeling bij scheiding vindt plaats door het hof. Het hof deelt het Brits staatspensioen van de man aan hem toe. De vrouw stelt in grief XVII dat het Brits staatspensioen van de man voor de helft aan haar is toegedeeld, maar uitvoering daarvan lastig is. Nu de man heeft verklaard dat dit pensioen, dat niet onder de Wet Verevening Pensioenrechten bij Scheiding valt, slechts een geringe waarde vertegenwoordigt en de vrouw dit niet expliciet heeft weersproken, zal het hof dit pensioen in redelijkheid en om praktische redenen aan de man toedelen.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 20 december 2018

ECLI: [ECLI:NL:GHARL:2018:11114](#)

Zaaknummer: 200.218.886

Rechters: J.U.M. van der Werff, J.H. Liever, M.H.H.A. Moes

Advocaten: M. Boender-Radder, C.L.M. Smeets

Trefwoorden: scheiding, Brits staatspensioen, geen verevening

Categorie: Scheiding

RECHTSPRAAK

Scheiding uit 1989. Pensioenverrekening op grond van Boon/Van Loon. Beroep op te late eiswijziging, schending klachtplicht en rechtsverwerking van man slaagt niet.

Echtgenoten zijn gescheiden in 1989. In 2014 gaat de man met pensioen. In 2015 maakt de ex-vrouw aanspraak op verrekening van het pensioen van de man. De rechtbank heeft overwogen dat de door de man voor en tijdens het huwelijk van partijen opgebouwde pensioenrechten tussen partijen dienen te worden verrekend. De man grieft in hoger beroep onder meer tegen een volgens hem onterechte eisvermeerdering in eerste aanleg en beroept zich op rechtsverwerking. Het hof oordeelt dat er geen sprake is van onterechte eisvermeerdering, schending van de klachtplicht of rechtsverwerking. De man kan het toestaan van de eisvermeerdering niet meer in hoger beroep aan de orde stellen gelet op het bepaalde in lid 2 van artikel 130 Rv. Het hof oordeelt dat de rechtbank op juiste gronden heeft geoordeeld dat de opgebouwde pensioenrechten moeten worden aangemerkt als een overgeslagen goed dat alsnog moet worden verdeeld. Van verjaring is geen sprake. Klachtplicht is niet geschonden want ziet slechts op gevallen van ondeugdelijke nakoming en niet (mede) op gevallen waarin in het geheel geen prestatie is verricht. Hier moeten de pensioenrechten alsnog worden verdeeld.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 9 april 2019

ECLI: [ECLI:NL:GHAMS:2019:1231](#)

Zaaknummer: 200.239.093/01

Rechters: A.R. Sturhoofd, J. Jonkers, M.C. Schenkeveld

Advocaten: G. Beydals, G. Öntas

Wetsartikelen: 130 Rv; 6:89 BW

Trefwoorden: pensioenverrekening, eisvermeerdering, klachtplicht, rechtsverwerking

Categorie: Scheiding, procesrecht

RECHTSPRAAK

Geschil over vraag of ex-deelnemer recht heeft op premievrije voortzetting van pensioenopbouw na arbeidsongeschiktheid. Hof oordeelt dat voormalig deelnemer geen recht heeft op premievrije pensioenopbouw.

Geïntimeerde is vanaf 1992 deelnemer bij de rechtsvoorganger van het pensioenfonds. Het contract met geïntimeerde is per 1 juli 1993 beëindigd. Vanaf december 1993 tot zijn pensioendatum in 2014 heeft hij een arbeidsongeschiktheidsuitkering ontvangen. Hij vordert volledige premievrije voortzetting van zijn pensioenopbouw in de periode dat hij arbeidsongeschikt was. In eerste aanleg werd deze vordering toegewezen. Partijen verschillen van mening over de uitleg van het pensioenreglement. Volgens het pensioenfonds bestaat er geen recht op pensioenopbouw als geïntimeerde geen deelnemer meer is. Geïntimeerde stelt dat de bepalingen onduidelijk zijn. Hij stelt dat het voldoende was dat hij deelnemer was van het pensioenfonds op het moment dat hij arbeidsongeschikt werd. Het hof oordeelt met toepassing van de cao-uitlegnorm dat hij niet in aanmerking komt voor premievrijstelling wegens arbeidsongeschiktheid, omdat hij niet voldoet aan de voorwaarden die het reglement daarvoor stelt. De in het reglement genoemde maximumuitkeringstermijn was niet bereikt op het moment dat geïntimeerde zijn baan verloor. Hierdoor eindigde zijn deelnemerschap aan het pensioenfonds. De grieven slagen; de vorderingen van geïntimeerde worden dus afgewezen.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 9 april 2019

ECLI: [ECLI:NL:GHARL:2019:3122](#)

Zaaknummer: 200.217.861

Rechters: A.E.F. Hillen, S.B. Boorsma, B.J. Engberts

Advocaten: S. Leurink-Ofman, M.A.H. Faassen

Trefwoorden: premievrijstelling bij arbeidsongeschiktheid, uitleg

Categorie: Uitleg

RECHTSPRAAK

Weduwe van deelnemer maakt als begunstigde aanspraak op nabestaandenuitkering. Verzekeraar weigert uitkering aangezien volgens toetsingscommissie redelijkerwijs te verwachten viel dat verzekerde binnen één jaar na totstandkoming levensverzekering zou overlijden (Carenz-bepaling). Second opinion aangevoerd door weduwe. Hof gelast deskundigenbericht voor de vraag of het overlijden van verzekerde binnen één jaar na het totstandkomen van de overlijdensdekking redelijkerwijs was te verwachten.

Werknemer is per 2011 in dienst getreden van werkgever. Hij is gaan deelnemen aan de pensioenregeling van de werkgever. Op de verzekeringsovereenkomst van ASR is een zogenoemde Carenz-clausule van toepassing conform het Van Leeuwen-convenant. Geen uitkering vindt plaats indien verzekerde overlijdt binnen een jaar na totstandkoming van de overlijdensdekking. De werknemer overlijdt binnen een jaar. Zijn weduwe maakt als begunstigde jegens ASR aanspraak op nabestaandenuitkering. Toetsingscommissie gezondheidsgegevens oordeelt dat kans op overlijden redelijkerwijs te verwachten was, met kans van 70 procent. ASR weigert de uitkering. Weduwe dient bezwaar in bij toetsingscommissie met second opinions. De toetsingscommissie ziet geen aanleiding voor herziening van haar oordeel. Het hof beslist dat het oordeel van de toetsingscommissie bindend was voor de verzekeraar. Het hof oordeelt dat ASR (bij betwisting) moet bewijzen dat het overlijden was te verwachten op het moment van het aangaan van de overlijdensdekking. Het gelast een deskundigenbericht voor de vraag of het overlijden van verzekerde binnen één jaar na het totstandkomen van de overlijdensdekking was te verwachten.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 4 december 2018

ECLI: [ECLI:NL:GHARL:2018:10561](#)

Zaaknummer: 200.206.963

Rechters: R.A. Dozy, S.M. Evers, A. Wilken

Advocaten: M.W. Minnaard, P.A. Visser

Wetsartikelen: 4 Wmk

Trefwoorden: Carenz-periode, uitleg, nabestaandenpensioen, bewijslast, Van Leeuwen-convenant

Categorie: Uitleg

RECHTSPRAAK

Geschil tussen vakbond en onderneming. Van standaard-cao afwijkende pensioenafspraken tussen OR en onderneming in de vorm van compensatieregeling pensioen. Gelet op standaardkarakter cao zijn die afspraken nietig voor leden van de vakbond.

APMT MVII is een onderneming die een containerterminal ontwikkelt en exploiteert op Maasvlakte-2. Voor haar werknemers geldt een met de vakbond overeengekomen ondernemings-cao. Dat is een standaard-cao. Met de OR is later een werkgelegenheidsakkoord gesloten. Naar aanleiding daarvan is een aanvulling op de individuele arbeidsovereenkomst opgesteld. Onderdeel van die aanvulling is ook een compensatieregeling pensioen. De vakbond stelt dat die aanvulling in strijd is met de cao. Naar het oordeel van het hof heeft de cao een standaard en uitputtend karakter, waarbij eenzijdige afwijkingen slechts dan zijn toegestaan voor zover de cao zelf in deze mogelijkheid voorziet. De Compensatie Pensioenen regelt een aanvulling op de pensioenafspraken in Bijlage 9 van de cao. Een met de individuele georganiseerde werknemer overeengekomen uitbreiding daarvan is nietig.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 23 april 2019

ECLI: [ECLI:NL:GHDHA:2019:680](#)

Zaaknummer: 200.221.468

Rechters: R.S. van Coevorden, D. Aarts, M.V. Ulrici

Advocaten: R. van der Stege, J.H. Even

Wetsartikelen: 9 WCAO, 12 WCAO

Trefwoorden: uitleg, standaard-cao, compensatie pensioen, nietig

Categorie: Uitleg

RECHTSPRAAK

Geschil na sluiten vaststellingsovereenkomst. Ex-werknemer vordert betaling aanvullend bedrag omdat na waardeoverdracht vereiste pensioenbijdrage hoger was dan voorzien. Hof oordeelt dat vaststellingsovereenkomst is gesloten met finaal kwijtingsbeding en bedrag pensioenbijdrage. Niet voldaan aan voorwaarden voor dwaling over de hoogte van de pensioenbijdrage.

Appellant is sinds 2007 in dienst bij LCN. Partijen hebben op 3 september 2015 een beëindigingsovereenkomst getekend. Partijen hebben finale kwijting afgesproken. In de vaststellingsovereenkomst is een pensioenbijdrage vastgesteld. Na het sluiten van de overeenkomst werd duidelijk dat appellant waardeoverdracht had laten uitvoeren. Daardoor staat er bij de verzekeraar een andere fictieve datum van indiensttreding in de boeken. Dit leidde tot 3,5 extra dienstjaren en een hogere aanvullende pensioenbijdrage dan oorspronkelijk was voorzien. Appellant vordert het verschil tussen het afgesproken bedrag en het uiteindelijk (hogere) bedrag. Hij zou hebben gedwaald over de hoogte van de af te dragen pensioenbijdrage. Het hof oordeelt dat er geen sprake is van dwaling. Appellant heeft dat onvoldoende onderbouwd. De vordering wordt afgewezen.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 9 april 2019

ECLI: [ECLI:NL:GHDHA:2019:701](#)

Zaaknummer: 200.234.855/01

Rechters: M.J. van der Ven, J.M.T. van der Hoeven-Oud, O.F. Blom

Advocaten: E. Spijjer, W.M. Blom

Wetsartikelen: 6:228 BW

Trefwoorden: uitleg vaststellingsovereenkomst, hoogte pensioenbijdrage, dwaling

Categorie: Uitleg

RECHTSPRAAK

Waardeoverdracht van pensioen militair van ABP naar PFZW. Aanspraak op militair garantiepensioen vervalt vanaf moment waardeoverdracht ouderdomspensioen. Recht op militair garantiepensioen herleeft niet na waardeoverdracht van PFZW terug naar ABP.

Eiser kreeg vanaf 2000 een arbeidsongeschiktheidspensioen. In 2003 is zijn WAO-uitkering ingetrokken. Eiser had geen recht meer op arbeidsongeschiktheidspensioen. Daarom kreeg eiser vanaf 2003 een militair garantiepensioen naar rato van zijn diensttijd van 21 jaren en 8 maanden. Op zijn verzoek is in april 2003 de waarde van zijn opgebouwde pensioen bij ABP overgedragen aan Pensioenfonds Zorg en Welzijn. In december 2005 is de waarde van de pensioenaanspraken weer overgedragen naar ABP. In oktober 2017 heeft verweerder bij besluit eiser medegedeeld dat zijn aanspraak op garantiepensioen van rechtswege is vervallen vanaf het moment van waardeoverdracht van de pensioengeldige diensttijd aan pensioenfonds PGGM/PFZW. De rechtbank oordeelt dat op grond van artikel 4 Besluit AO/IV het garantiepensioen afhankelijk is gesteld van het aan de militaire betrekking te ontleen ouderdomspensioen krachtens pensioenreglement, de waarde van het pensioen is geheel overgedragen. Het recht op garantiepensioen herleeft niet als de waarde van het pensioen weer naar het oorspronkelijke pensioenfonds gaat. Het beroep is ongegrond.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 6 maart 2019

ECLI: [ECLI:NL:RBDHA:2019:2026](#)

Zaaknummer: SGR 18/2357

Rechters: G.P. Kleijn

Advocaten: J. Kaldenberg, W.R.C. Adang

Wetsartikelen: 4 Besluit aanvullende arbeidsongeschiktheids- en invaliditeitsvoorzieningen militairen (Besluit AO/IV)

Trefwoorden: waardeoverdracht, arbeidsongeschiktheidspensioen, verval militair garantiepensioen

Categorie: Waardeoverdracht

RECHTSPRAAK

Na scheiding vordert man onder andere verklaring voor recht dat partijen over moeten gaan tot verevening van pensioen en verstrekking van pensioengegevens. Rechtbank oordeelt dat verevening Wvps niet is uitgesloten in huwelijksvoorwaarden. Verevening vloeit voort uit wet. Toezegging vrouw om gevraagde pensioeninformatie te verstrekken. Afwijzing vordering wegens gebrek aan belang.

Partijen zijn in 2000 met elkaar getrouwd. Zij hebben twee kinderen. Ze hebben elke gemeenschap van goederen uitgesloten. De man verzoekt te verklaren voor recht dat partijen dienen over te gaan tot verevening van pensioenaanspraken op grond van de Wvps, en de vrouw te gelasten binnen 30 dagen na deze beschikking aan de man gegevens te verstrekken waaruit blijkt op welke wijze en bij welke pensioenfondsen zij ouderdomspensioen heeft opgebouwd, met opgaaf van de relevante polis- en/of registratienummers, en om haar te gebiedten om op eerste verzoek van de man haar medewerking te verlenen aan het afwikkelen van de formaliteiten, die eventueel nodig zijn om deze aanspraken geldend te maken.

De rechtbank stelt vast dat gesteld noch gebleken is dat partijen in de huwelijksvoorwaarden pensioenverevening zoals voorzien in de Wvps hebben uitgesloten. Indien er pensioenrechten zijn opgebouwd die verdeeld dienen te worden conform de Wvps vloeit dit rechtstreeks voort uit de wet. Bovendien heeft de vrouw ter zitting toegezegd de gevraagde gegevens aan de man te verstrekken. De rechtbank wijst daarom dit verzoek van de man af wegens gebrek aan belang.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 12 maart 2019

ECLI: [ECLI:NL:RBMNE:2019:1177](#)

Zaaknummer: C/16/442859 / FA RK 17-3976

Rechters: M.A.A.T. Engbers

Advocaten: M.L. Winters, S. Rozemeijer, A.C. Otten

Wetsartikelen: Wvps

Trefwoorden: scheiding, verevening

Categorie: Scheiding

RECHTSPRAAK

Oud-werkneemster protesteert tegen einde van bovenwettelijke werkloosheidsuitkering bij 65 jaar na verhoging AOW. VU hoeft tijdsduur uitkering niet aan te passen na verhoging AOW-leeftijd. Geen leeftijdsdiscriminatie.

Eiseres was werkzaam bij de VU. In 2011 is haar dienstverband opgezegd. Zij is 27 jaar werkzaam geweest bij verschillende universiteiten. Ten tijde van het ontslag was de CAO NU en de Bovenwettelijke Werkloosheidsregeling Nederlandse Universiteiten (BWNU 2008) op haar van toepassing. Eiseres stelt dat het handhaven van de leeftijd van 65 jaar als moment dat de BWNU eindigt in strijd is met de WGBL. De rechter oordeelt dat er door de verhoging van de AOW-leeftijd een pensioengat is ontstaan. De sociale partners hebben daarna de voorzieningen aangepast en versoerd. Zo golden er strengere eisen voor de BWNU en is de duur van de uitkering beperkt. Ten tijde van deze veranderingen was de uitkering van eiseres al ingegaan. Daarom viel zij niet onder de overgangsregeling. De huidige uitkering van eiseres hoeft niet verlengd te worden tot de AOW-leeftijd van eiseres. De onvoorziene verandering van de AOW-leeftijd komt niet voor rekening en risico van de VU. Bij ongewijzigde voortzetting van de aansluitende uitkering wordt eiseres voorts ongelijk behandeld met soortgelijke gevallen, die maximaal 10 jaar de bovenwettelijke uitkering genieten, en zou zij buitensporig veel meer ontvangen dan andere ex-medewerkers van de VU. Daarvoor is geen rechtvaardiging te vinden. De vordering van eiseres wordt afgewezen.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 1 april 2019

ECLI: [ECLI:NL:RBAMS:2019:2395](#)

Zaaknummer: 6558665 CV EXPL 18-167

Rechters: M.V. Ulrici

Advocaten: K. ten Broek, P.A.A. Lelijveld

Wetsartikelen: WGBL

Categorie: Gelijke behandeling

RECHTSPRAAK

Doorwerkverzoek na 66 jaar. Volgens CAO wordt doorwerkverzoek ingewilligd, tenzij bedrijfsbelang zich daartegen verzet. Werkgever heeft onvoldoende gemotiveerd waarom doorwerkverzoek moet worden afgewezen ondanks oordeel Geschillencommissie. Werknemer moet weer toegelaten worden tot werkzaamheden.

Eiseres is geboren in 1952 en sinds 2007 in dienst bij gedaagde. Op haar is een cao van toepassing. In augustus 2018 heeft eiseres conform de cao een doorwerkverzoek ingediend om haar arbeidsovereenkomst te verlengen vanaf het moment dat zij 66 wordt. Volgens de cao wordt een doorwerkverzoek ingewilligd, tenzij het bedrijfsbelang zich daartegen verzet. Het doorwerkverzoek van eiseres is afgewezen. Eiseres maakt bezwaar bij de directeur. Deze heeft de afwijzing gehandhaafd met het argument dat er een bedrijfsbelang is om het bedrijf te verjongen. De geschillencommissie heeft eiseres in het gelijk gesteld. Zij meende dat gedaagde weinig steekhoudende argumenten heeft aangedragen. De raad van bestuur heeft vervolgens het oordeel van de Geschillencommissie afgewezen. Eiseres vordert toelating tot haar werkzaamheden en salarisbetaling. De kantonrechter oordeelt dat een doorwerkverzoek conform de cao in beginsel altijd moet worden toegewezen tenzij het bedrijfsbelang zich hiertegen verzet. Volgens de cao moet het niet-bindende advies van de Geschillencommissie betrokken worden bij het besluit. Een afwijking moet zorgvuldig gemotiveerd worden. De kantonrechter is van oordeel dat gedaagde haar besluit onvoldoende heeft gemotiveerd. De vordering van eiseres wordt toegewezen.

Instantie: Rechtbank Midden Nederland

Datum uitspraak: 17 april 2019

ECLI: [ECLI:NL:RBMNE:2019:1602](#)

Zaaknummer: 7518380 UV EXPL 19-26 SV/40160

Rechters: H.A.M. Pinckaers

Advocaten: F.G. Vlaskamp, J.P.H. Zwemmer

Trefwoorden: pensioenontslag, doorwerkverzoek, bedrijfsbelang

Categorie: Uitleg